

Święto Niepodległości — scenariusz

Data dodania: 2010-06-29 21:32:14

Autor: Małgorzata Hospodiuk — Kucio

SCENARIUSZ UROCZYŚCISCI Z OKAZJI ŚWIĘTA NIEPODLEGŁOŚCI 2008/2009

1.

Szary dzień listopada...

Na wietrze trzepoce flaga...

Może historię opowiada,

Gdy tak z wiatrem się zмага?

2.

Biel i czerwień-

te kolory

niech dziś wspomną dni niewoli.

3.

Flago, flago!

Wieści niech poniesie wiatr

I przypomni ludziom

Zdarzenia sprzed lat...

4.

Piękne i godne zapamiętania są początki naszego państwa.

(podkład muzyczny- Bogurodzica, wchodzi uczniowie z tablicami z datami, które odczytuje i nazywa osoba 4.)

966- chrzest Polski

1025- koronacja Bolesława Chrobrego

1410- zwycięska bitwa pod Grunwaldem

1525- Prusy składają hołd Polsce

1682- Polacy pokonują Turków pod Wiedniem.

5.

Oto Polska, nasza ojczyzna, która w 966r. dołączyła do szeregu innych państw chrześcijańskiej Europy. Już pół wieku później stała się królestwem, a jej władca- królem. Sąsiedzi uznawali jej potęgę, a męstwo mieszkańców- szanowali.

6.

(wchodzi osoba z tablicą- XVIII w.)

Ale nadszedł wiek XVIII, nastały ciężkie czasy dla Polski, którą podzielono na trzy części; rosyjską, pruską i austriacką, czasy zaborów.

7.

(Wiersz- M. Piechal: Alfabet)

Zanim ci, córko, w literach

Treść drukowaną obnażę,

Będę jak księgi otwierał

Wszystkie wojenne cmentarze.

Wszystkie po polach mogiły

Nauczę czytać jak nuty,

Abyś z nich czerpał swe siły

Do dalszej życia marszruty.

Pokażę ci rany skryte,

Głębokie na twarzach blizny

I z nich cię będę jak z liter

Uczył imienia ojczyzny.

8.

Jedynym jasnym momentem tego okresu był rok 1791, kiedy została uchwalona Konstytucja 3 maja. Niestety, nie zapobiegła ona upadkowi Polski. Stali się więc nasi przodkowie obywatelami państwa pruskiego, austriackiego lub rosyjskiego.

9.

(Wiersz- J. Wierzyński: Strofa o wolności)

Potrzeba nam wolności jak trzeba nam przyrody,

Apostolstwa obłoków i ptaków nad krajem,

Jak rzek płynących prawym przeznaczeniem wody

I gór, co rosną w ziemi skalnym obyczajem.

Jak ruchy świtów, nocy i gwiazd wśród ciemności,

Ruchu zmian, ruchu trwania, systemu w systemie,

Jak Bogu, co boskie, nam trzeba wolności
Oddanej człowiekowi, by zaludniał ziemię.

10.

(Pieśń- Rota)

11.

Polska została wykreślona z mapy świata, ale pozostała w sercach i myślach Polaków. Daremne były jednak próby wyzwolenia ojczyzny. Powstania zbrojne kończyły się przegraną z przeważającymi siłami zaborców. Przywitajmy poległych bohaterów i uczcijmy minutą ciszy ich pamięć.

12.

(W ciszy ekspozycja tablic)

Powstanie kościuszkowskie- 1794

Legiony- 1797

Powstanie listopadowe- 1830-1831

Wielka Emigracja

Powstanie styczniowe- 1863-1864

Sybir, Niewola, Śmierć.

13.

Kiedy 1 sierpnia 1914 r. wybuchła wojna między Rosją a Prusami i Austrią, w sercach Polaków zrodziła się nadzieja, że odzyskanie niepodległości jest już bliskie. Ale tymczasem musieli walczyć w szeregach wrogich armii. Dla wielu z nich ta walka była ostatnia, nie doczekali wolnej ojczyzny.

14.

(Piosenka-„Wojenko, wojenko” lub„Rozkwitały pąki białych róż”)

15.

(Wiersz- A. Oppman: Rok 1918)

O mamó, otrzyj łzy,
Z uśmiechem do mnie mów-
Ta krew co z piersi broczy,
Ta krew- to za nasz Lwów!
Ja biłem się tak samo
Jak starsi- mamó, chwal!
Tylko mi ciebie, mamó,
Tylko mi Polski żal!

Mamó, czy jesteś ze mną?
Nie słyszę twoich słów...
W oczach mi trochę ciemno...
Obroniliśmy Lwów!
Zostaniesz, biedna, samą...
Baczność! Za Lwów! Cel! Pal!
Tylko mi ciebie, mamó,
Tylko mi Polski żal!

Z prawdziwym karabinem
U pierwszych stałem czat...
O, nie płacz za swym synem,

Że za ojczyznę padł!

Z krwawą na kurtce plamą

Odchodzę dumny w dal...

Tylko mi ciebie, mammo,

Tylko mi Polski żal!

16.

Aż nastał rok 1918. Kończyła się pierwsza wojna światowa, a Polska rodziła się ponownie po 123 latach niewoli.

17.

Pójdziemy naprzód, nigdy wstecz, ze starym hasłem naszym,

Z krwi pospolitą tworząc rzecz, bagnetem i pałaszem,

Rosnącą szlakiem naszych dróg, tak nam dopomóż Bóg.

Zbudź się, kajdany rdzawe rwij, na polską glebę żyzną

Upadnie krew, a wiosną z krwi rozkwitniesz nam, ojczyzno,

W słońcu, co legnie ci u nóg, tak nam dopomóż Bóg.

(rozbrzmiewa triumfalnie melodia „Warszawianki”)

18.

Gdy państwo wybiera wodza, szuka ludzi silnych, ambitnych, wierzących w siebie. Ludzi prawych, którzy potrafią być duchowymi przywódcami narodu. Taką postacią okazał się kochany przez Polaków dowódca Legionów Polskich z okresu I wojny światowej — Józef Piłsudski, któremu 11 listopada 1918r. rząd powierzył władzę.

19.

O tym niezapomnianym dniu tak pisał w swych pamiętnikach powołany na premiera polskiego rządu Jędrzej Moraczewski:

„Niepodobna oddać tego upojenia, tego szału radości, jaki ludność polską w tym momencie ogarnął... Wolność! Niepodległość! Zjednoczenie! Własne państwo! Na zawsze! Chaos? To nic. Będzie dobrze... Cztery pokolenia nadaremno na tę chwilę czekały, piąte doczekało. Od rana do wieczora gromadziły się tłumy na rynkach miast, każdy chciał dowiedzieć się, przekonać, zobaczyć wojsko polskie, polskie napisy, orła na urzędach...”

20.

Listopad 1918r, pozostał jednym z najpiękniejszych wspomnień w pamięci pokolenia, które przeżyło powrót Polski niepodległej, a my dzisiaj możemy uroczyście i z radością wspominać wydarzenia, które pozwoliły nam być wolnymi Polakami.

21.

(Wiersz- L. Wiszniewski: Jedenasty listopada)

Dzisiaj wielka jest rocznica

Jedenasty listopada!

Tym, co zmarli za ojczyznę

Hołd wdzięczności Polska składa.

Im to bowiem zawdzięczamy

Wolność- polską mowę w szkole,

To, że tylko z ksiąg historii

Poznajemy dziś niewolę.

Uroczyście biją dzwony,

W mieście flagi rozwinięto...

I me serce się raduje,

Że obchodzę Polski święto.

Dane autora: Małgorzata Hospodiuk— Kucio

Literka.pl Literka.pl